

Dr. Konterslids. C. L. Sörme
1810-18 Sörme

Instruktion

för

Signalkarlar och Spårvecklare

vid

Statens jernvägar.

Stockholm,
K. L. Beckmans Boktryckeri,
1898.

§ 1.

Signalkarlar och spårvevlare å stationerna tillhöra Trafikafdelningen och stå under vederbörande Stationsföreståndares direkta befäl.

Signalkarlar och spårvevlare, som äro anställda vid signaleringsinrättningar eller spårvevlar ute å banan, tillhöra Banafdelningen och stå under närmaste befäl af Banmästaren å den afdelning, inom hvilken hvar och en är tjenstgörande.

§ 2.

Signalkarlar och spårvevlare skola fullständigt känna innehållet af

första och andra kapitlen jemte mom. A af tredje kapitlet i Tjenstgöringsreglementet vid Statens jernvägar,

denna instruktion, samt

om de tillhöra Banafdelningen, Instruktionen för banvakter, men, om de tillhöra Trafikafdelningen, Instruktionen för stationskarlar;

och må ingen till signalkarl eller spårvevlare antagas eller i sådan egenskap tjenstgöras, som icke blifvit i förbemälda reglemente och

instruktioner vederbörligen examinerad och godkänd, och ej eger nödig öfning i signaleringsinrättningars och spårvevlars skötande och vård.

§ 3.

Signalkarl är ansvarig för att den åt honom anförtrödda signaleringsinrättningen städse är i fullt brukbart skick, så att vederbörliga signaler dermed kunna gifvas. För den skull skall han

noga känna signaleringsinrättningens sammansättning och beskaffenhet,

hålla signalapparaterna fria från snö, is och orenlighet,

verkställa nödig smörjning af rörliga tappar och lagergångar m. m., samt

afhjelpa uppkomna mindre fel å signaleringsinrättningen, och, om sådana af svårare beskaffenhet yppas, skyndsamt anmäla förhållandet till vederbörligt befäl.

§ 4.

Då tåg väntas, skall signalkarl alltid vara försedd med handsignaleffekter och knalldosor, att användas i nödfall och om signaleringsinrättningen kommer i olag.

§ 5.

Signalkarl får aldrig gifva signal till »varsamhet», innan han förvissat sig om, att intet hinder för tågets gång förefinnes, och måste,

om signalapparaten är anbräckt så långt från det ställe, för hvilket densamma skall skydda tåget, att signalkarlen icke personligen kan skaffa sig förenämnda visshet, från sjelfva stället hafva erhållit särskild signal eller meddelande, att allt är klart för tågets framsläppande, innan han gifver varsamhetssignalen.

§ 6.

(Enligt Styrelsens bestämmelse i cirkulär n:r 1357 har denna § ur instruktionen utgått.)

§ 7.

Signalkarl vid station skall efter tågs förbigång efterse om sista vagnen är försedd med de i kap. II §§ 13 och 14 af Tjenstgöringsreglementet anbefalda signaler, och, om sådana saknas, genast anmäla förhållandet till Stationsföreståndaren.

§ 8.

Spårvevlare bär den närmaste ömsorgen derför, att spårvexel ständigt hålles i god ordning, rälspek, bultar och muttrar äro väl fästade, plåtar under vexeltungorna ordentligt rengjorda och lagom smorda, samt alla öfriga till vexeln hörande delar fria från orenlighet, snö och is. För den skull skall spårvevlaren som oftast tillse,

att sliprar, vexeltungor, stödräler, plåtar, tungfästen och korsningar ej äro skadade eller hafva förskjutit sig,

att vexeldragstång och vaxelstag icke guida mot hålen genom rälerna eller mot andra föremål, utan kunna fritt röras,

att vaxelställare med dess handtag, motvigt och lagergångar jemte lykta, der sådan finnes, städe är i fullgodt skick, samt

att grus, småsten eller annat föremål icke inkommit mellan vexeltungorna och stödrälerna.

De mindre bristfälligheter, som härvid upptäckas, bör spårvexlaren sjelf afhjelpa; svårare brister deremot skall han ofördröjligen anmäla till vederbörligt befäl.

§ 9.

Spårvexlare är närmast ansvarig för, att åt hans skötsel anförtrodd spårvaxel alltid ställes rätt för det spår, hvarå tåg skall framgå.

Då tåg går *emot spårvaxel*, skall denna hållas stadigt, eller vara läst eller ock annorledes säkert fästad; då tåget går *med spårvexlern*, bör ingen röra vid vaxelhandtaget, under det tåget passerar.

Så snart tåget genomgått vaxeln, skall spårvexlaren tillse, att ingenting å densamma kommit i olag, samt, derest föreskrift finnes att vaxeln efter tågets passerande skall vara stäld för annat spår, återföra densamma i sin rätta ställning och dervid efterse, att vaxeltungan sluter tätt intill stödrälen.

§ 10.

Om af misstag tåg vaxlas in på orätt spår måste spårvexlaren det oaktadt bibehålla vaxeln oförändrad, tills hela tåget passerat, emedan, om vaxeln dessförinnan omläggas, stor skada eller olycka uppkommer genom att delar af tåget inledas å olika spår.

Stockholm den 29 September 1877.

C. O. TROILIUS.

Hj. Elworth.